

בעניין: 1. אבו עאבד, ת"ז [REDACTED] ועוד 567 עותרים ברשימה המצ"ב

ע"י ב"כ עוה"ד נדיה דקה (מ"ר 66713) ו/או דניאל שנהר (מ"ר 41065) ו/או תהילה מאיר (מ"ר 71836) ו/או מיסא אבו סאלח - אבו עכר (מ"ר 52763) ו/או נאדין אבו ערפה (מ"ר 89020) ו/או עלמא אלימלך (מ"ר 82867)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

וכן על ידי ב"כ עוה"ד אסנת כהן-ליפשיץ (מ.ר. 52260);
מוריה פרידמן שריר (מ.ר. 77328); מונא חדאד (מ.ר. 54434);
סיגי בן ארי (מ.ר. 37566); אלינור קמינר גולדפינר (מ.ר. 82528)

מעמותת "גישה" – מרכז לשמירה על הזכות לנוע"

רחוב הרכבת 42 תל אביב

טלפון: 03-6244120, פקס: 03-6244130

דוא"ל: info@gisha.org

העותרים

- נ ג ד -

1. צבא הגנה לישראל
2. קצין משטרה צבאית ראשי
3. נציב שירות בתי הסוהר
4. המפקח הכללי – משטרת ישראל
5. המטה לביטחון לאומי

באמצעות פרקליטות המדינה
צלחא א-דין 29, ירושלים 91010

המשיבים

עתירה לצו הביאס קורפוס

מוגשת בזאת עתירה למתן צו הביאס קורפוס, המופנית אל המשיבים והמורה להם כדלקמן:
א. להודיע למשפחות העותרים 1-568 (להלן: **העותרים**), שערב פרוץ המלחמה שהו בישראל מכוח היתרי כניסה לצורכי עבודה, או בהיתר לצורך טיפול רפואי, שנעצרו על ידי כוחות הביטחון בשבועות מאז פרוץ המלחמה ומקום הימצאם אינו ידוע, האם הם מוחזקים על ידי מי מהם או

על-ידי מי מטעמם; היכן הם מוחזקים ומכוח איזה דין; אם שוחררו או הועברו לגורם אחר – מתי, היכן ולידי מי; ומה ידוע להם על מקום הימצאם היום. ככל שהעותרים מוחזקים בידי רשות ישראלית שלא כדין, ובין היתר במקום מעצר שאינו מקום מעצר מוכרז, יתבקש בית- המשפט להורות על שחרורם לגדה המערבית.

ב. לחלופין, וככל שהם מוחזקים במקום מעצר שלא שימש עד כה כמתקן מעצר מוכרז, להורות להציג את הצו המכריז עליו כמתקן כליאה.

ג. להורות למשיבים לאפשר לעותרים להיפגש עם עורכי דין על מנת לעמוד על תנאי כליאתם וחוקיות כליאתם.

בקשה לקביעת דיון דחוף

בית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע דיון דחוף בעתירה.

עניינה של עתירה זו בזכותו היסודית ביותר של עצור, שנעצר על ידי חיילים או כוחות ביטחון אחרים של ישראל, שדבר מעצרו ומקומו ייוודעו. בזכות זו תלוי מימושן של זכויות אחרות של העצור – לייצוג משפטי, להתערבות בעניין תנאי מעצרו וכד'. הזכות היא גם זכותה של משפחת העצור, לדעת מה עלה בגורל יקירה והיכן הוא מוחזק.

נכון ליום פרוץ המלחמה ביום 7.10.2023, שהו בישראל בהיתרי עבודה אלפי פועלים מרצועת עזה אשר עבדו אצל מעסיקים ברחבי הארץ. בעקבות האירועים הקשים והמתמשכים, נוצר חשש כבד לחייהם ולשלמות גופם של אותם פועלים. כבר עתה, ידועים מקרים שבהם נחשפו פועלים לאיומים ולאלימות הן על ידי אזרחים והן על ידי שוטרים וחיילים ישראלים.

לנוכח העובדה שתושבי רצועת עזה אינם יכולים לשוב לביתם, אך בו בזמן אינם חשים בטוחים בישראל, ניסו מאות רבות להגיע לתחומי הגדה המערבית, על מנת לקבל מחסה על ידי תושבי המקום, עד שיהיה ביכולתם לחזור לביתם.

לא למותר לציין, שבחלוף מספר ימים מאז פרוץ האירועים, תושבי רצועת עזה שהחזיקו בהיתרי כניסה לישראל, התחילו לקבל הודעות על שלילת ההיתר בעודם שוהים בישראל, ואף נמצא כי אין זכר לקיומם של אותם היתרים באפליקציית "אלמונסק" של מתאם הפעולות בשטחים. משכך, הפכו אותם אנשים לפגיעים יותר וחשופים לסנקציות משפטיות ואחרות. מטבע הדברים, ביטול ההיתרים עורר חרדה רבה בקרבם, שכן עתה, בעל כורחם, הפכו לשוהים בישראל בניגוד לחוק. החשש שייתפסו בישראל ללא היתר שהייה כדין, הביא את מרביתם לנסות לעבור לגדה המערבית ולשהות בה עד שיוכלו לחזור לביתם, או לנסות למצוא מקומות מסתור סמוך למקום העבודה שלהם.

פניות רבות שהגיעו לארגוני זכויות אדם מבני משפחותיהם של מאות פועלים תושבי רצועת עזה מציירות תמונה קשה ביותר. החל מהימים הראשונים של המלחמה אבד הקשר עם מרבית הפועלים ובני משפחותיהם אינם יודעים היכן הם. בחלק ניכר מהמקרים הקשר נותק מיד עם הניסיון לעבור לגדה.

פועלים אחרים שהצליחו להגיע לגדה המערבית, מספרים כי בעת שביקשו לעבור נחקרו במשך שעות רבות על ידי הצבא ועוכבו לזמן ארוך, חלקם כפותים. כמו כן, קיימות עדויות על יחס משפיל ואלים

בעת החקירה. בנוסף, ממאות פועלים נלקחו טלפונים ניידים וכסף מזומן רב. אף החלק שהצליח להגיע לערים ולכפרים בגדה המערבית נעצרו על ידי כוחות הביטחון של ישראל מהמקומות שאירחו אותם.

לא למותר לציין שאף תושבי רצועת עזה ששהו בישראל מכוח היתרים רפואיים, לצורך קבלת טיפול רפואי, וחרף מצבם המיוחד, נעצרו על ידי כוחות הביטחון של ישראל באותו אופן שבו נעצרו הפועלים, וביניהם אף קטינים וקשישים הסובלים ממחלות המחייבות מעקב וטיפול, שספק רב אם הם מקבלים אותו ואם אין בהחזקתם בתנאים קשים ותוך ניתוקם אף ממפגש עם עורך דין, כדי לסכן את חייהם באופן מיידי.

על אף שהדברים לא פורסמו באופן רשמי, מצטיירת תמונה לפיה פועלים רבים מוחזקים בכוח במתקני מעצר בגדה המערבית, ביניהם מתקן המכונה "ענתות", מבלי שיש להם כל קשר עם העולם החיצון, מבלי שדווח על כך לאיש ומבלי שהם מיוצגים או מקבלים ייעוץ משפטי.

אחת מהעדויות שהגיעו למוקד להגנת הפרט (להלן: **המוקד**) במסגרת טיפולו באיתור עצורים, הייתה עדותו של תושב פלסטיני שנולד ברצועת עזה ועבר לגדה המערבית לפני כ-25 שנים, אשר נעצר בישראל ביום 8.10.2023 (להלן: **העצור**). לאחר הגשת עתירה לצו הביאס קורפוס בעניינו של העצור, הובא לידיעת המוקד, כי העצור שוחרר ביום 18.10.2023 וכי בזמן מעצרו הוחזק במתקן באזור "ענתות".

לאחר שחרורו, נציג מטעם המוקד שוחח עם העצור אשר מסר, כי תנאי החזקתם של תושבים פלסטינים מרצועת עזה, ביניהם פועלים שעבדו בישראל, הינם קשים ביותר. העצור תיאר שהוחזק ב"כלוב" במחנה צבאי ללא גג, תחת השמש, ללא אוכל, מים, שירותים, סיגריות, תרופות או מזרונים למשך שלושה ימים.

בהמשך הועבר העצור למחנה ששטחו כ-300 מ"ר, עם תא שירותים כימיים, בצפיפות רבה ביחד עם מאות פועלים אחרים. העצור ציין כי בין העצורים שהוחזקו עמו במחנה היו שני פועלים מבוגרים וחולים בתנאים אלו ובמקום זה, הדומה לדיר, ללא שום סיוע. כאשר ביקש העצור ליצור קשר עם הצלב האדום, בקשתו נענתה באלימות פיזית אכזרית וקללות מצד החיילים. בשלב מסוים, הגיע לעצורים קצין והודיע להם שהם מוחזקים שם מאחר שיש חטופים ישראלים בעזה וכי כל עוד החטופים הישראלים נמצאים בעזה, אין צפי לשחרורם.

כעבור שלושה ימים נוספים, הובא העצור בפני קצין שב"כ. בתחילת חקירתו הבהיר העצור שאמנם הוא נולד ברצועת עזה, אבל הוא עבר לגדה המערבית לפני כ-25 שנים, ואין הוא נחשב לתושב הרצועה. החוקר, אשר בשלב זה תהה מדוע הוא נעצר, הפסיק את החקירה וניסה לברר מדוע הוא מוחזק עם תושבי עזה בעוד הוא תושב הגדה המערבית. לאחר הבירור הוחזר העצור למחנה שבו הוחזק ושוחרר רק יום למחרת.

התנאים הקשים בהם מוחזקים העצורים נודעו למוקד רק מכיוון שהעצור שוחרר לאחר שעלה כי אינו תושב עזה. כל העובדות הנוגעות לעצור נתמכות בתצהירו של מר מוראד מונא, המשמש רכז תלונות במוקד, ומתוקף תפקידו עמד בקשר עם העצור וקיבל את המידע ישירות ממנו.

מפרסומים בעיתונות מן הימים האחרונים עולה כי במתקני כליאה בישראל מוחזקים כיום כ-4,000 תושבי רצועת עזה שנכנסו לישראל לפני המלחמה, ובהם גם מי שנכנסו באמצעות היתרי כניסה לישראל.

<https://www.mako.co.il/news-military/6361323ddea5a810/Article-7185445d66d3b81026.htm>

מעצרים אינם יכולים להיעשות במחשכים ובניגוד לדין. עולה חשש מובהק כי מעצרים אלה נעשו ללא סמכות בחוק, ללא עילת מעצר וללא שפורסמו צווים כלשהם בעניין. פועלים אלה מוחזקים במעצר ללא תיעוד וללא רישום מוסדר, בתנאים לא ידועים, כאשר המתקנים בהם הם מוחזקים אינם ידועים ואינם מוכרים כמתקני מעצר ומאסר, ולא ברור אם הם הוכרזו כמתקני כליאה ואם הם כשירים להחזקת בני אדם בכלל, ובוודאי שלא אלפי בני אדם. כמו כן הפועלים מוחזקים במעצר לתקופה שאינה ידועה וללא הבטחת זכויותיהם הבסיסיות ביותר, ובעיקר זכותם להליך הוגן, לפגישה עם עורכי דין ולביקורת שיפוטית (ראו בג"ץ 3239/02 מרעב נ' מפקד כוחות הצבא (5.2.2003) (להלן: עניין מרעב)). מעצרים המוניים כאלה הינם אסורים. בנוסף, בשל חוסר השקיפות והאיפול המוחלט, לא ניתן לוודא שצרכיהם הבסיסיים ביותר של העצורים נענים, לרבות גישה למזון ראוי ושירותי בריאות בסיסיים. על חששות אלה עמדו גם גורמים במשרד המשפטים אשר הביעו את דאגתם מכליאת אלפי פועלים עזתיים.

<https://www.haaretz.co.il/news/politics/2023-10-23/ty-article/.premium/0000018b-5be6-d473-a5fb-7fef68c0000>

ואלו הם נימוקי העתירה

עניינם של העותרים

1. העותרים 1-568 הינם תושבי רצועת עזה אשר ערב פרוץ המלחמה ביום 7.10.2023 שהו בישראל מכוח היתרי כניסה לישראל. כולם נכלאו על ידי גורמי הביטחון של ישראל, ובמשך השבועות האחרונים לא התקבל כל מידע אודותיהם.
2. בעקבות פניות משפחות העותרים, שלח המוקד בקשות לאיתור חלק מהעותרים אל מרכז השליטה הפועל תחת המשיב 2 (להלן: משל"ט כליאה).
3. ממשל"ט כליאה, שהינו הגורם האמון על מסירת מקום החזקתו של כל כלוא פלסטיני בתוך 24 שעות ממועד הפנייה אליו, נמסר לגבי חלק מהעותרים כי "לא אותרו" ובמענה כללי יותר, משל"ט כליאה הבהיר כי "אינו מאתר כלואים עזתיים".
4. זאת, חרף העובדה שבמסגרת מספר עתירות שדנו באיתור כלואים עזתיים בנסיבות דומות, משל"ט כליאה היה הגורם המוסמך למסור את הפרטים אודות מקום החזקתם. בעבר, כאשר נתבקש עדכון אודות מקום כליאתם של תושבי רצועת עזה, עלתה שאלת פרק הזמן שניתן למשל"ט כליאה כדי למסור את המידע, ובמקום 24 שעות הודיעו המשיבים כי בשל נסיבות המלחמה יידרש פרק זמן ארוך מן הרגיל, ולא ניתן להתחייב על תקופה קצרה מ-48 שעות (ראו תגובת המשיבים מיום

29.7.2014 בבג"ץ 5226/14 אבו ריזה נ' הצבא, ותגובת המשיבים מיום 22.1.2009 בבג"ץ 289/09 עטאר נ' הצבא).

תגובת המשיבים מיום 29.7.2014 בבג"ץ 5226/14 מצורפת ומסומנת ע/1.

תגובת המשיבים מיום 22.1.2009 בבג"ץ 289/09 מצורפת ומסומנת ע/2.

5. עמדת המדינה הייתה כי ככל שקיימת פנייה פרטנית לביורר מקום הימצאו של תושב עזה פלוני, פנייה שנעשתה על ידי משפחתו של אותו כלוא, ניתן להעבירה בכתב למשל"ט כליאה, והיא תטופל במהירות הראויה.

6. זו הסיבה שהמוקד פנה בכתב בעניינם של העותרים אל משל"ט כליאה בבקשה לאתרם, אך מהאחרון נמסר כי הם לא אותרו, כאשר בעל פה נמסר כי משל"ט כליאה אינו מאתר תושבי עזה.

7. בהמשך לדברים האמורים, ביום 15.10.2023 פנה המוקד אל מנהל מחלקת בג"ץ בפרקליטות המדינה, עו"ד ענר הלמן, וביקש לאתר רשימה המונה 116 תושבים עזתיים, כשמעל 100 מתוכם נעצרו בנסיבות דומות לאלו המתוארות לעיל.

העתק מפניית המוקד מיום 15.10.2023 מצורף ומסומן ע/3.

8. ביום 16.10.2023 התקבל מענה לפנייה מיום 15.10.2023 ובו נמסר כי "מחלקת בג"צים אינה מטפלת כיום בפניות קדם-בג"ץ שעניינן באיתור עצורים תושבי רצועת עזה".

העתק מכתב מיום 16.10.2023 מצורף ומסומן ע/4.

9. במקביל לפניות בעניינם הפרטני של העותרים, נעשו מספר פניות עקרוניות לגורמים שונים במדינה על ידי באי כוחם. כך ביום 12.10.2023 פנו מספר ארגוני זכויות אדם אל היועצת המשפטית לממשלה על מנת לברר מהי מדיניות החזקת תושבים מרצועת עזה אשר נעצרו על ידי ישראל, בין אם במסגרת הלחימה ובין אם נעצרו רק בשל היותם תושבי הרצועה.

העתק מפניית הארגונים אל היועצת המשפטית לממשלה מיום 12.10.2023 מצורף ומסומן ע/5.

10. כמו כן, ובאותו היום, פנתה הח"מ בשמם של מספר ארגוני זכויות אדם בפנייה המתמקדת בסוגיית הפועלים מרצועת עזה במתקני מעצר בישראל בניגוד לרצונם.

העתק מפניית ארגוני זכויות אדם מיום 12.10.2023 מצורף ומסומן ע/6.

11. כאמור, העותרים שהו בישראל עובר לאירועים, הם קיבלו היתרי כניסה לישראל לאחר שעמדו בקריטריונים לכניסה לישראל. על פי הכללים הנהוגים, גורמי השב"כ ביצעו ביחס אליהם בדיקה פרטנית ואושר כי הם אינם מהווים סכנה ביטחונית לישראל. ככל הידוע, אותם אנשים, נעצרו במעצרים המוניים רק מהטעם שהם תושבי רצועת עזה, ומטעם זה בלבד.

12. בתוך כך, ביום 22.10.2023 הוגשה עתירה לצו הביאס קורפוס לבית המשפט הנכבד בשם של עשרה תושבי רצועת עזה שנכלאו על ידי גורמי הביטחון של ישראל, ואליה צורפה רשימה ארוכה של למעלה מ-400 תושבים עזתיים נוספים (ראה בג"ץ 7637/23 ■■■■■ קשטה נ' צבא הגנה לישראל) (להלן: עניין קשטה). בעקבות אותה עתירה המשיבים הודיעו, ביום 28.10.2023, כי הגורם המוסמך למסור את המידע המבוקש הינו המשיב 5, המטה לביטחון לאומי.

13. מיד לאחר שהמשיבים הודיעו על המשיב 5 דכאן ככתובת האמונה על מסירה המידע המבוקש, נעשתה אליו פנייה מיידית. בשעות הערב של יום 29.10.2023 התקבלה תשובה חלקית אודות מקום החזקתם של העותרים אך מבלי שצוין מכוח איזה דין הם מוחזקים.

העתק ממענה המשיב 5 מיום 29.10.2023 מצורף ומסומן ע/7.

14. בו ביום, קרי ה-29.10.2023, נשלחה פנייה נוספת הכוללת עוד קבוצה של שמות של כלואים עזתיים המוחזקים על ידי ישראל, על מנת לאתרם. כן התבקש המשיב 5 להבהיר מהי העילה החוקית להחזקתם במעצר, גם אודות הקבוצה הקודמת – העותרים בעניין קשטה. בהעדר מענה נשלחה תזכורת ביום 31.10.2023 שטרם נענתה.

העתק פנייה מיום 29.10.2023 והתזכורת מיום 31.10.2023 מצורף ומסומן ע/8.

15. בהמשך לאמור, התבקשו העותרים 1-10 להודיע האם הם עומדים על העתירה, לאחר שביט המשפט מיקד את הטיפול בעניינם של עשרת העותרים בלבד ומבלי להידרש למאות האנשים ששםם צורף לעתירה ואשר – משיקולי יעילות – לא נרשמו כעותרים. מכאן, ביום 30.10.2023 התבקש בית המשפט הנכבד למחוק את העתירה תוך שמירה על כלל הטענות של העותרים הן במישור הכללי והן במישור הפרטני.

16. יצוין כי ברשימה השמית שהועברה אל המשיב 5, נכלל –בין היתר – שמו של קטין בן 17, אשר ערב פרוץ המלחמה שהה בישראל מכוח היתר לצרכים רפואיים, על רקע מחלת לב כרונית ממנה הוא סובל ובגינה היה מטופל בבית החולים תל השומר. אותו קטין נעצר על ידי משטרת ישראל ביום 16.10.2023 ומאז נעלמו עקבותיו. על אף היותו זקוק להמשך מעקב וטיפול רפואי, וחרף קטינותו ומצבו הרגיש, גם פנייה בעניינו אל מחלקת בג"צים בפרקליטות המדינה נענתה באותו אופן ולא נמסר מידע אודותיו.

העתק מפניית קדם בג"ץ על קטין חולה מיום 26.10.2023 מצורף ומסומן ע/9.

העתק ממענה פרקליטות המדינה בעניינו מיום 26.10.2023 מצורף ומסומן ע/10.

17. ההשלכות הקשות הנובעות מהחזקת אנשים בניגוד לחוק והעלמתם באופן טוטאלי מתחילות להתגלות. מהעדויות שממשיכות להגיע מאנשים שנכלאו בשוגג ורק בחלוף ימים ארוכים השתחררו ממחנות הכליאה ההמוניים מצטיירת תמונה מזעזעת.

18. לפי העדות שנגבתה על ידי הח"מ מ ■■■■■ ר. עולה תיאור מתריד לתנאי הכליאה במתקנים האמורים. ■■■■■ ר. הינו פלסטיני תושב הגדה המערבית אשר עבד בעוטף עזה עובר לאירועים מיום 7.10.2023,

מכות היתר כניסה לישראל. עם פרוץ המלחמה, ועם ביטול היתרי הכניסה לישראל שהיו ברשותם, ומחשש לביטחוננו יחד עם פועלים אחרים שחלקם תושבי רצועת עזה, הסכימו להסגיר את עצמם לרשויות הישראליות לאחר שהובטח להם כי הם יועברו לשטחי הגדה המערבית.

19. ר. ועוד קבוצה של פועלים הסגירו את עצמם לחיילים ביום 12.10.2023. מיד הם נלקחו לבסיס צבאי "שדה תימן" שם הופשטו מבגדיהם ונותרו אך ורק בלבנים. נחקרו במשך שעות בודדות ואז הועברו בהסעה אל מתקן הכליאה בעופר המנוהל על ידי המשטרה הצבאית. במהלך הזמן הזה הוא היה חשוף לאלימות קשה של החיילים, קללות והתנהגות משפילה.

20. ר. תיאר את החזקתם במקום זה כעינוי של ממש, הן במישור הפיזי והן הנפשי. להערכתו הוחזק באוהל יחד עם עוד כ-250 כלואים, במרחב שאינו מגיע ל-400 מ"ר. בימים הראשונים הם הוחזקו בלי מי שתיה, אוכל ואף בלי שירותים. בחלוף מספר ימים הותקנו ברזי מי שתיה והובאו שלושה תאי שירותים, ל-250 איש. הם ישנו על שמיכות דקות על הרצפה, לחלק הביאו מזרנים דקים. במשך שני לילות ירד גשם והם נאלצו להצטופף באמצע האוהל כדי לא להירטב. הכלואים היו חשופים לפגעי מזג האוויר ולא היו ברשותם דברי הלבשה מותאמים ואף לא להחלפה.

21. בהמשך, התחילו לספק אוכל בכמויות דלות ביותר. לפי התיאור, אנשים שהיו זקוקים לטיפול רפואי וביקשו לראות רופא, נחשפו לאלימות מצד החיילים בפעם הראשונה, ובהמשך העדיפו לוותר על כך.

22. כמו כן, ר. תיאר כי באחד הימים קראו לקבוצת גיל מסוימת להתקרב לשער האגף בו הוחזקו. אנשי כוחות הביטחון העלו אותם על אוטובוס והורחקו מהמקום. בהמשך, כל מי שנותר אחריהם באגף שמעו צרורות של ירי. אירוע זה גרם לכולם להאמין כי החיילים הוציאו את האנשים האלה להורג. רק בהמשך היום הם הוחזרו לאגף.

23. באופן דומה, תיאר ר. כי באחד הימים הביאו אליהם קבוצה של פועלים עזתיים בעודם לבושים בבגדים לבנים. לפי הנמסר על ידם, הם הוחזקו במשך יומיים במקום שאינו ידוע להם, בשל כך שעיניהם כוסו לאורך הזמן, בעודם מופשטים מבגדיהם. לאחר יומיים הלבישו אותם בבגדים לבנים, העלו אותם על אוטובוס והודיעו להם שלוקחים אותם כדי להוציא אותם להורג באופן קולקטיבי. רק כשהגיעו למתקן הכליאה בעופר הבינו שככל הנראה זהו משחק פסיכולוגי שנקטו בו החיילים כדי לענות אותם.

24. ר. הוחזק במשך כשבועיים במתקן הכליאה של עופר, ושחרר עם עוד קבוצה של פלסטינים תושבי הגדה המערבית אחרי שבחלוף שבועיים גילו כי עניין כליאתם נבע מטעות. זהו כאמור אינו המקרה הראשון, בו המשך החזקתם של אנשים ללא הסמכה חוקית כלשהי ותוך העלמתם מבני משפחתם ועורכי דינם מובילה לתוצאה הפסולה של כליאת שווא.

25. ר. שוחרר מכליאה, אך אלפי כלואים אחרים ממשיכים להיות מוחזקים בתנאים שאינם תנאים תוך העלמת דבר החזקתם מהעולם.

העתק מתצהיר של עו"ד נדיה דקה המאמת את דבריו של ר. מצורף ומסומן ע/11.

26. כמו כן, בתי המשפט נתקלים בסוגיית כליאתם של עזתים אשר שהו בישראל ערב פרוץ המלחמה, והמציאות המעוותת שיצרו הרשויות בהתנהלות לא חוקית זו, מובילה לקושי בהיבט המשפטי במסגור הנורמטיבי של המשך החזקתם, ביצירת מעין "ריק נורמטיבי". כך, במסגרת מ"י-54574-23 תחנת משטרת יפו נ' מחמד טאעה ואח', פועלים עזתים ששהו בישראל כדין עובר לפרוץ המלחמה, נעצרו על ידי המשיב 4, ומשעניין החזקתם אינו מוסדר בדין, בית משפט השלום בתל אביב לא מצא מקור חוקי המאפשר הארכת מעצרים.

העתק פרוטוקול דיון מיום 31.10.2023 מצורף ומסומן ע/12.

27. אי הסדרת המסגרת הנורמטיבית מכוחה מוחזקים אנשים אלה, ואי חשיפתה לציבור מובילה למצב של כליאה המונית של אנשים בניגוד לחוק וחושפת אותם לתנאי כליאה קשים העולים לכדי יחס בלתי אנושי ומשפיל של ממש.

28. לא בכדי, בקשות של עורכי דין להיפגש עם אותם כלואים אינן נענות כלל, באופן המעיד בהכרח על כוונה להסתיר את ההפרות הקשות של החובות המוטלות על הרשויות אף בעת מלחמה.

29. במקביל לניסיונות לקבל מידע אודות מקום החזקתם של תושבי רצועת עזה אשר שהו בישראל ערב פרוץ המלחמה, נעשו מספר ניסיונות לתאם ביקור עורך דין לכלואים עזתים שלגביהם התקבל מידע אודות מקום החזקתם במסגרת העתירה בעניין קשטה. ביום 26.10.2023 נשלחה פנייה ראשונה אל לשכת אל"ם אלי לברטוב, היועמ"ש לאזור הגדה המערבית, וביום 30.10.2023 נשלחה פנייה נוספת. שתי הפניות טרם נענו, ועל אף ידיעת מקום החזקתם של אותם כלואים, עוד לא ניתן לדעת מהי העילה החוקית מכוחה הם מוחזקים ולא ניתן לבקר אותם ולעמוד על תנאי כליאתם, על אף חלוף למעלה משלושה שבועות.

העתק מבקשות לתיאום ביקור עורך דין לכלואים המוחזקים במתקני הצבא מצורף ומסומן ע/13.

30. עד מועד כתיבת שורות אלו לא התקבל מענה לפניות המפורטות לעיל, והמשיבים, או מי מהם, מוסיפים להחזיק אלפי אנשים תחת מעטה החשאיות.

הטיעון המשפטי

המסגרת הנורמטיבית המחייבת בימי המלחמה

31. אלפי הפועלים אשר שהו ושוהים בישראל בעת המלחמה הם אזרחים מוגנים. סעיף 27 לאמנת ג'נבה הרביעית, החל על מצב הלחימה, מחייב את ישראל לנהוג בהם בכבוד ובאנושיות:

"בדרך-ארץ לגופם, לכבודם, לזכויותיהם המשפחתיות, לאמונתם ולפולחנם, לנימוסיהם ולמנהגיהם. היחס אליהם יהא תמיד אנושי, והם יוגנו במיוחד מפני כל מעשי אלימות או איומי אלימות..."

32. סעיף 33 לאמנת ג'נבה הרביעית אוסר על ענישתם הקולקטיבית של אזרחים מוגנים:

"שום מוגן לא ייענש על עבירה שלא עבר אותה בעצמו. עונשים קיבוציים וכן כל אמצעי הפחדה או השלטת טרור אסורים. הביזה אסורה. מעשי תגמול כלפי מוגנים ורכושם אסורים."

33. גם בדין הישראלי נקבע בהקשר זה, שבמצב לחימה מוטלת על ישראל החובה לשמור על הדין, ובמסגרתו זכויות אדם בסיסיות:

"ישראל אינה אי בודד. היא חלק ממערך בינלאומי.. פעולות הלחימה של הצבא אינן נעשות בחלל משפטי. קיימות נורמות משפטיות – חלקן של המשפט הבינלאומי המינהגי, חלקן של המשפט הבינלאומי המעוגן באמנות שישראל צד להן, וחלקן בכללי היסוד של המשפט הישראלי – הקובעות כללים באשר לניהול הלחימה".
(בג"ץ 4764/04 רופאים לזכויות האדם נ' המפקד כוחות צה"ל בעזה, פ"ד נח(5) 385, 391).

34. לפיכך, במסגרת הדינים החלים גם במצב של לחימה, קיימת חובה להגן ולהימנע מפגיעה באזרחים מוגנים שאינם מעורבים בלחימה. במקרה דנן מתעורר חשש כבד להפרת חובות אלה – כפי הנראה, הפועלים נלקחו בניגוד לרצונם למתקני כליאה, תוך ניתוקם המוחלט מהעולם החיצון, מבלי שמשפחותיהם או כל אדם אחר יודע היכן הם ומה עלה בגורלם. אין לאיש כל מידע לגבי תנאי החזקה של הפועלים, כך שלא ניתן לשלול את החשש שהם מוחזקים בתנאים לא נאותים.

35. המעצר של אלפי הפועלים אשר שהו בישראל מכוח היתרים, נראה שנעשה מבלי להצביע על מקור סמכות בדין. לא פורסם כל צד, ולא קיים מקור בדין הישראלי אשר מאפשר התזקה באנשים ללא עילה. בודאי שאין סמכות לבצע מעצרים המוניים, להעביר את העצורים למתקנים ללא מסירת הודעה למשפחותיהם ולאף גורם אחר לגבי מקום הימצאותם ולגבי הסיבה להתזקה בהם.

36. ודוקו. ביטול ההיתרים אשר ניתנו לפועלים, אינו משנה את העובדה כי הם שהו בישראל כדין. נהפוך הוא. הביטול הגורף של ההיתרים על ידי המשיב 1, הציב את העותרים במצב בלתי אפשרי. בהיעדר אפשרות לשוב לביתם, או לעבור לגדה המערבית ולשהות בה כדין, מצאו את עצמם אותם אנשים במצב בו שלא באשמתם, ללא שניתנה אזהרה וללא מציאת פתרון, הם הפכו שוהים ללא היתר בישראל. עתה הם כלואים, ככל הנראה, בשל עבירה שלא עברו.

37. זאת ועוד, נכון להיום המשיבים מסרבים למסור כל מידע לגבי הפועלים ואחרים, שככל הנראה מוחזקים במתקני הכליאה; לא מידע לגבי מקום כליאתם ולא לגבי הסיבה להתזקה בהם. לא האם הם בגדר "עצורים", האם הם עצורים לצרכי חקירה, מכוח איזה חוק או דין ולאילו תקופה. מעצרים המוניים ללא בחינה של כל מקרה לגופו, ללא עילה ברורה וללא ביקורת שיפוטית הינם מעצרים שרירותיים, ועל כן עומדים בניגוד לדין, כפי שנקבע בעניין **מרעב**, מעצרים – שאינם מבוססים על חשש כי העצור מסכן או עלול לסכן את שלום הציבור או הביטחון – הם שרירותיים:

"אין איפוא לעצור אדם רק משום שהוא נעצר במהלך הלחימה; אין לעצור אדם רק משום שהוא מצוי בבית או בכפר בו מצויים עצורים אחרים. נדרש כי נסיבות המעצר הן כאלה שיש בהן כדי לעורר לגביו – לגביו אינדיבידואלית ולא לגבי זולתו – חשש לסיכון הביטחון, אם משום שהוא נעצר באזור הלחימה כשהוא לוחם בפועל או מבצע פעולות טרור, ואם משום שקיים לגביו חשש כי הוא מעורב בלחימה או בטרור". (סעיף 23 לפסק דינו של הנשיא ברק).

38. זאת ועוד. הידיעה על מעצרו של אדם ומקום מעצרו היא תנאי הכרחי לשמירה על זכויות היסוד שלו. הדברים מקבלים משנה תוקף כשהמידע המבוקש מתייחס למי שאין לגביהם עילה למעצר והינם מוחזקים בנסיבות מעורפות.

39. למוקד להגנת הפרט לבדו הגיעו 408 פניות מבני משפחה של פועלים תושבי רצועת עזה שנעלמו בנסיבות הדומות למתוארות לעיל, ופניות כאלה ממשיכות לזרום עד רגע כתיבת שורות אלו.

40. למותר לציין כי מעבר לשאלת סמכות והצורך במעצר אלפי הפועלים, על פי סעיף 43 לאמנת גינבה הרביעית חובה על ישראל למסור במהירות האפשרית את שמות המוגנים שנעצרו או שייחדו להם מקום מגורים, אך עד כה לא נמסרה רשימה כלשהי ואף פניות פרטניות לא זכו למענה.

41. ועוד – סעיף 35 לאמנת גינבה הרביעית קובע כי לכל תושב מוגן שמצוי בשטחה של המעצמה הלוחמת נגד מדינת נתינותו נתונה הזכות לעזוב את שטחה של המדינה, ויש למסור את שמותיהם של מי שזכות זו נמנעה מהם:

"All protected persons who may desire to leave the territory at the outset of, or during a conflict, shall be entitled to do so, unless their departure is contrary to the national interests of the State... Upon request, representatives of the Protecting Power shall, unless reasons of security prevent it, or the persons concerned object, be furnished with the reasons for refusal of any request for permission to leave the territory and be given, as expeditiously as possible, the names of all persons who have been denied permission to leave."

42. בפרשנות הרשמית של הצלב האדום לסעיף 35 משנת 1958 נקבע, כי על המדינה שמחזיקה במי שביקשו לעזוב, מוטלת חובה למסור מידע וכי סירוב למסור את השמות צריך להיות מבוסס על טעמים כבדי משקל חריגים:

[It] allows the Detaining Power to take no action on a request for notification when, in certain clearly defined cases, there are legitimate security reasons against it. The Detaining Power, however, could not

raise an objection on security grounds -- and this must be stressed -- in order to refuse systematically to reply to questions asked by the Protecting Power.

<https://ihl-databases.icrc.org/en/ihl-treaties/gciv-1949/article-35/commentary/1958>

43. בענייננו סירוב גורף למסור מידע לגבי כל הפועלים המוחזקים בידי ישראל, כולל אישור שהם אכן מוחזקים בידי ישראל ומקום החזקתם, מנוגד לחובות המוטלות על ידי ישראל, במיוחד משענייננו בתושבים שנכחו בישראל בהיתרי עבודה לצורכי פרנסה. משום כך, על המשיבים, או מי מטעמם שמחזיק בפועלים, להסיר לאלתר את הערפל מעל מצבם, להחזיק במידע מסודר לגביהם, ולמסור אותו לכל דורש. כך בכלל, וכך בפרט לבני משפחותיהם, שמטבע הדברים חרדים לשלומם.

44. ולבסוף, סעיף 37 לאמנת ג'נבה הרביעית קובע שגם מי שמוחזקים על ידי המעצמה שלשטחה נקלעו, צריך להיות מוחזק בתנאים אנושיים. אין ויכוח על כך שהחזקה של אנשים *incommunicado*, מנותקים מן העולם, ובלא מסירת מידע מינימלי לבני המשפחה שפונים, אינו עומד בסטנדרט זה, ומקשה עד מאוד על וידוא קיומם של תנאים מינימליים אחרים.

45. על רקע דברים אלה נפנה להוראות הדין החלות על כל אחד ואחד מן המשיבים.

הודעה על מקום מעצר – חובתם של המשיבים 1 ו-2

46. אין צורך להכביר מלים בדבר הזכות למסירת הודעה בדבר מעצרו של אדם ומקום החזקתו. זכות זו, זכות יסוד היא – הן של העצור והן של בני משפחתו. זכות זו מהווה חלק מזכות היסוד לכבוד האדם. מערכת שלטונית שאינה מקפידה על קיומה, אלא מעלימה ומחביאה אנשים שבמשמורתה מבני משפחותיהם למשך פרקי זמן ניכרים, נוהגת באכזריות הן כלי העצור והן כלפי קרוביו.

47. סעיף 53(א) לצו בדבר הוראות בטחון [נוסח משולב] (אזור יהודה והשומרון) (מס' 1651), התש"ע–2009 קובע:

"נעצר אדם, תימסר ללא שיהוי ידיעה על מעצרו ומקום הימצאו לאדם הקרוב אליו, זולת אם ביקש העצור שלא להודיע כאמור". (כל ההדגשות בעתירה הן שלי – נ.ד.).

48. כפי הנראה, העותרים מוחזקים במתקני מעצר בשטחי הגדה המערבית, בהם שולט המשיב 1 מכוח תחיקת הביטחון. כמו כן מדובר בתושבים שנעצרו בשטחי מדינת ישראל או בשטחי הגדה המערבית. בנוסף בני משפחתם פנו לעורכי דין ישראלים על מנת שיסייעו באיתור יקיריהם, זאת בשונה מהמצב המתואר בפסק הדין בבג"ץ 7439/23 הייתם **עבד אלואחד נ' צבא הגנה לישראל** (פורסם באר"ש) (31.10.2023). מכל מקום, לא ייתכן מצב שישנו "ריק נורמטיבי", ומאחר שעסקינן בתושבי רצועת עזה, חלים כללים אחרים. כפי שהראינו בחלק הראשון של הפרק המשפטי, דיני המלחמה חלים בסיטואציה זו, ביתר שאת כאשר מדובר בהחזקתם במעצר של נתינים של ישות

שבה נלחמת מדינת ישראל בימים אלה, ישות שעל פי המשפט הבינלאומי מהווה חלק מן השטח הכבוש על ידי מדינת ישראל. על המשיבים להחיל על הנתונים הללו, שהם תושבים מוגנים כאמור, את הדינים החלים על כלואים אחרים שהם תושבים מוגנים מהגדה המערבית.

49. גם בפסיקת בית משפט נכבד זה הוכרה הזכות למסירת הודעה כאמור כזכות יסוד. כדברי המשנה לנשיא אלון בבג"ץ 670/89 **עודה נגד מפקד כוחות צה"ל באיו"ש**, פ"ד מג(4) 515, 517 :

"חובת הודעה זו הינה פועל יוצא מזכות יסוד הנתונה לאדם שנעצר כדת וכדין על-ידי השלטונות המוסמכים, שאלה יביאו את דבר מעצרו לידיעת קרוביו, למען יידעו מה עלה בגורלו של קרובם העצור וכיצד ניתן להושיט לו העזרה הדרושה לו כדי להגן על חירותו. **זכות זו זכות טבעית היא, ונגזרת היא מכבוד האדם ומעקרונות הצדק הכלליים, ונתונה היא הן לעצור עצמו והן לקרוביו**".

50. בשנת 1995, לאחר שמשל"ט הכליאה לא עמד בחובותיו, הגיש המוקד עתירה לבג"ץ (בג"ץ 6757/95 **חירבאוי נ' מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון**) (להלן: **עניין חירבאוי**). במסגרת הליך זה נתן בית המשפט העליון תוקף של פסק דין להסדר שהגיעו אליו הצדדים, שלפיו :

(א) עם מעצרו של אדם תושב האזור, תימסר ללא שיהוי הודעה על מעצרו ומקום מעצרו באמצעות הטלפון למספר טלפון אותו ימסור העצור לגורם העוצר.

הגורם העוצר ימסור הודעה טלפונית כאמור, וירשום בטופס שיוכן לצורך כך פרטי ההודעה שמסר ופרטי מקבל ההודעה.

במידה וביקש זאת העצור, תימסר הודעה טלפונית גם לעורך דין שהעצור נקב בשמו ומסר פרטיו, הגורם העוצר יודיע לעצור על זכותו זו...

(ב) מרכז השליטה הצה"לי (בין שהמדובר במרכז השליטה ובין שהמדובר בגורם אחר) יקבל מכל הגורמים... מידע עדכני בדבר מעצרו ומקום מעצרו של עצור אחת ליממה, באופן שניתן יהא לאתר העצור, לפי פניה בכתב של גורמי חוץ.

(ג) מרכז השליטה הצה"לי ימסור פרטים מן המידע האמור, על פי פניה בכתב של אגודות ציבוריות שעיסוקן בכך, ו/או על פי פניה בכתב של עו"ד מיופה כוח המייצג את העצור או משפחתו.

לאחר העברת הפניה בכתב יוכל הגורם הפונה לקבל את המידע באמצעות הטלפון.

51. במסגרת בג"ץ 8435/12 **מחמוד אבו סל נ' המפקד הצבאי** (22.8.2013), מסרו המשיבים (שהם אותם המשיבים גם בעתירה דנן), כי נהלי העבודה של משל"ט הכליאה חודדו, כדי למנוע מצבים בהם עצורים "נעלמים". כך מצוטטים הנהלים החדשים הללו בסעיף 4 לתגובת המשיבים מיום 25.2.2013 :

ראשית, נקבע כי במידה והעצור לא נמצא בשב"ס, משטרת ישראל ומתקני ההשגחה הפיקודיים באיו"ש, אזי תיערך פניה לשבע החטיבות המרחביות בעלות האחריות על הגזרות השונות באזור יהודה ושומרון, אשר הן האמונות על הפעלת הכוחות הצבאיים המבצעים את המעצרים באיו"ש. זאת, על מנת לברר האם נעצר העצור על ידי מי מהחטיבות המרחביות, וטרם הועבר לידי הגופים האמורים [כך במקור – נ.ד.] על החזקתם של עצורים באיו"ש.

שנית, לאחר בדיקה עם החטיבות המרחביות, ובמידה והעצור לא נמצא בהן, תיערך בדיקה אל מול גורמי המשטרה הצבאית בפיקודים של צה"ל (צפון, דרום ומרכז), כדי לברר האם העצור פונה לבית-חולים המצוי בגזרת אחד הפיקודים.

52. הנה כי כן, מחובתו של המשיב 1 למסור למשפחתו של העצור הודעה, בין טלפונית ובין בדרך אחרת, על מקום החזקתו. מחובתו של המשיב 2 להחזיק מידע עדכני בדבר מעצרו ומקום מעצרו של כל עצור ועצור. כגיבוי לחובה זו נקבע מנגנון שיאפשר למשפחות לפנות לארגונים כדוגמת המוקד, ולעורכי-דין, על-מנת לקבל מידע עדכני אודות מקום המעצר של יקירה, וזאת באמצעות המשל"ט.

53. נושא איתור העצורים ותפקוד המשל"ט נדון גם בהחלטתו של הרשם בעז אוקון בבג"ץ 9332/02 **ג'ראר נ' מפקד כוחות צה"ל**. בהחלטתו נכתב:

"מסירת המידע מהווה אמצעי בקרה ופיקוח, אך יש לה חשיבות אנושית מבחינת העצור המאבד באחת את השליטה בחייו. יש לדיווח משמעות שלא ניתן להפריז בחשיבותה מבחינת בני המשפחה, אשר קרוב להם נעלם "בלא הסבר". ההגנה על הפומביות מהווה ערובה למניעת שימוש לרעה ביכולת לעצור, ומונעת שימוש בלתי מרוסן ביכולת זו. אכן, כוחה של המדינה, ויהיו כוונותיה טובות ככל שיהיו, הוא גדול. בלא דיווח עלול כוח זה לצאת מכלל שליטה, גם אם הוא מוסבר בשיקולים ביטחוניים. ויתור או הגמשה טומנים בחובם סיכונים ברורים. הנסיון מלמד ששימוש יתר בכוח, שלא שורש בעיתו, יוצר מציאות חדשה. הכוח אינו כמו בומרנג, כשמשחררים אותו – הוא לא חוזר. על כן מצווה הרשות להקפדה של ממש בכל הנוגע להפעלת סמכויות המעצר. הקפדה זו מחייבת דיווח מיידי על עצם המעצר".

54. מכאן הסעדים המבוקשים בעתירה, שעניינם מחויבותם של המשיבים במסירת הודעה על מעצרו ומקום מעצרו של אדם ומחויבותו של המשיב 2, **בפרט, באמצעות משל"ט הכליאה, להחזיק בידיו מידע עדכני בדבר מעצרו ומקום מעצרו של כל עצור המוחזק על ידי מי מזרועות המדינה**.

רישום העצור במקום המעצר

55. לכל עצור ישנה זכות שמקום מעצרו יהיה ידוע. על כן, רישומו של עצור במקום מעצרו הוא תנאי הכרחי למימוש זכויותיו. רק כך יוכלו משפחתו ועורך דינו לברר עם האחראים על מקום המעצר מהו מעמדו, מצבו הבריאותי, תנאי מעצרו, האם ומתי ניתן להיפגש עימו וכדומה. רק כך יוכלו

לפעול למען מימוש זכויותיו כעצור. גם זכותו של עצור להיות נוכח בהליכים המשפטיים המתנהלים נגדו תלויה ברישומו המסודר במקום מעצרו.

56. אי רישומו של עצור במתקן המעצר פוגע קשות בזכויות הבסיסיות שלו ושל בני משפחתו. מערכת שלטונית שאינה מקפידה על רישום העצור במקום מעצרו ועל היכולת לקבל אינפורמציה שוטפת על סמך רישום זה, אינה ממלאת את חובתה ומועלת בתפקידה.

57. רישום ראוי של עצורים מוסדר בחקיקה הן באשר לעצורים המוחזקים בידי המשיב 3 והן באשר לעצורים המוחזקים בידי המשיב 4. נעמוד על הדברים להלן.

רישום עצורים המוחזקים בידי המשיב 3

58. בשל החשיבות העליונה שיש לרישומו של עצור במקום מעצרו, עוגנה חובת הרישום בחקיקה ראשית. סעיף 4 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 קובע כי :

"התקבל אדם לבית סוהר ידאג מנהל בית הסוהר שיירשמו בנוגע אליו הפרטים שנקבעו."

59. בפרק 5 להוראות שירות בתי הסוהר (סעיף 5.06) נכתב :

"בבית הסוהר יתנהל רישום מעודכן ומדוייק לגבי כל אסיר המוחזק בו..."

רישום עצורים המוחזקים בידי המשיב 4

60. בסעיף 3א(2) לפקודת המטה הארצי 12.03.01, שכותרתה "הטיפול בכלואים בבית המעצר", נקבע :

"לא יכלא אדם בבית המעצר, לפני שהממונה על החקירה או על המעצר מסר הודעה על המעצר לבני משפחתו, ולפני שראיין אותו קצין והודיע לו על זכותו ליצור קשר עם עורך דין."

61. הנה כי כן, הוראות הדין ברורות ומפורשות.

62. ממהותה של עתירה זו שהיא אינה מגובה בתצהיר ובייפויי כוח מטעמים של העותרים. לעתירה מצורפים שני תצהירים מטעם המוקד בעניין ניסיונו לקבל מידע אודות העותרים, ובנוגע לפעולותיו בעניינם..

מטעמים אלה, מתבקש בית-המשפט הנכבד להוציא בדחיפות צווי הביאס קורפוס המופנים למשיבים כמבוקש בראש העתירה.

ירושלים, 2 בנובמבר 2023

נדיה דקה, עו"ד
ב"כ העותרים

אסנת כהן-ליפשיץ, עו"ד
ב"כ העותרים

(ת.ש. 124823)

תעודת זהות	שם פרטי	שם משפחה	
		אבו עאבד	1
		אבו שבלה	4
		מזהר	5
		אבו האשם	6
		אבו האשם	7
		ח'שאן	8
		אלעאבד	9
		יחיא	10
		אלפראענה	11
		אלדעה	12
		אבו עטווי	13
		אבו עביד	14
		אלמצרי	15
		אלמצרי	16
		אלזענון	17
		אבו בחרוג	18
		אלסוויטי	19
		סוויטי	20
		חג'אג'	21
		אלמצרי	22
		אלמצרי	23
		אבו עאבד	24
		ג'ומעה	25
		ג'רעום	26
		ג'רעום	27
		ג'רעום	28
		חמד	29
		אלנגאר	30
		אלהמס	31
		אלקזוק	32
		אלעסרק	33
		אבו חלוב	34
		קוידר	35
		עקלוק	36
		אבו אסמאעיל	37
		אלבניה	38
		אלערגא	39
		אסמאעיל	40
		אבו גזר	41
		אלמצרי	42

		אלהור	43
		עבד אלעזיז	44
		אלמסרי	45
		קרנאוי	46
		גרונן	47
		נגאר	48
		סלים	49
		אלערוב	50
		כולאב	51
		כולאב	52
		כולאב	53
		אלאסתאז	54
		אלרפאעי	55
		אלטנה	56
		חמדאן	57
		תכב	58
		אלאסטל	59
		אלבאבלי	60
		טאפש	61
		טאפש	62
		אבו סעין	63
		אבו זייד	64
		אבו ג'בל	65
		אבו ג'בל	66
		אבו ג'בל	67
		אבו עג'ווה	68
		אבו עג'ווה	69
		אבו עג'ווה	70
		אבו גבל	71
		אבו גבל	72
		עליאן	73
		מוקאט	74
		מוקאט	75
		דהייר	76
		רשואן	77
		אלעקאד	78
		אלג'רייסי	79
		ספר	80
		אלמצרי	81
		אלשאפעי	82
		אלמצרי	83

		אבו אל ח'יר	84
		קטון	85
		קטון	86
		אבו חטיב	87
		אבו חטיב	88
		אלעמודי	89
		אלנקלה	90
		אלקורעאן	91
		אלסיסי	92
		אבו חטב	93
		חרב	94
		עפאנה	95
		אלמצלר	96
		שעת'	97
		רזואן	98
		מאדי	99
		קצח	100
		מחיימר	101
		אלסטל	102
		מחרב	103
		רוואג'	104
		אבו זיאד	105
		אבו עליא	106
		שלחה	107
		עומר	108
		חמאדה	109
		פרג	110
		חמדאן	111
		שכאב	112
		מקאט	113
		אבו דקה	114
		דיראוי	115
		נסרי	116
		מחיסן	117
		אבו החריגי	118
		פרדונה	119
		דודונה	120
		דודונה	121
		דודונה	122
		יאסין	123
		יאסין	124

		מג'דלאוי	125
		מחמד	126
		ח'וויטר	127
		אלג'ר	128
		אלמצרי	129
		שביר	130
		עמראן	131
		עאשור	132
		חסאן	133
		שלח	134
		שלח	135
		אלאג'א	136
		עבד אלנבי	137
		אבו עגמי	138
		אחמד	139
		אבו מעמר	140
		ג'רהון	141
		ג'רהון	142
		ג'וסיף	143
		מנסור	144
		אל ברדיין	145
		הוארי	146
		סואלחי	147
		אלעזב	148
		אלפראענה	149
		אבוגאמע	150
		אבו דקה	151
		אבו אלגדיאן	152
		שחאדה	153
		עקאד	154
		עקאד	155
		עשור	156
		זוערב	157
		אלמג'ני	158
		אבו עזב	159
		אלטוויל	160
		אבונאמיס	161
		אלע'ול	162
		אלעאיד	163
		חמדיה	164
		אבו אלקיאס	165

		חמדיה	166
		חמדייה	167
		אלחלו	168
		סליח	169
		אלקסאס	170
		אלגוטי	171
		שיאד	172
		אבו סאלח	173
		חנון	174
		אלנפאר	175
		מהנא	176
		מוסא	177
		סעד	178
		ג'ריאן	179
		עטילה	180
		אלדוד	181
		אלבורנו	182
		הנדי מוחמד	183
		שלדאן	184
		אבו סרחאן	185
		אלאיוב	186
		סולם	187
		סויטי	188
		חג'י	189
		יאסין	190
		באדר	191
		סלמי	192
		חולי	193
		אבו זינה	194
		שחיבר	195
		חולי	196
		בדוייה	197
		מסבח	198
		טוטח	199
		אלדואד	200
		חמודה	201
		אלאחרס	202
		קוארע	203
		אלעפס	204
		אלעפס	205
		אלסלקאוי	206

		אבו עמרה	207
		אלנעאזי	208
		אלעטאר	209
		אלערג'ה	210
		מוסא	211
		אלעטר	212
		מילאד	213
		קשטה	214
		אלג'דה	215
		ח'דר	216
		ח'דר	217
		אלודיה	218
		עדס	219
		נכאלה	220
		אלקחלות	221
		קסאם	222
		קסאם	223
		אלע'ורה	224
		סלמאן	225
		אלצבריייה	226
		אלחמאידה	227
		פרחאת	228
		אבו חמיד	229
		אקעיס	230
		אלרפאתי	231
		זנון	232
		אבו שהלה	233
		אבו שהלה	234
		אבו שהלה	235
		אבו שהלה	236
		אלסולטאן	237
		סוכר	238
		סוכר	239
		אלסטרי	240
		עזאם	241
		אבו גדה	242
		אבו אלעיש	243
		קהוג'י	244
		קווידר	245
		אהל	246
		רדזאן	247

		אלפרא	248
		אלפרא	249
		אבו עג'מי	250
		אסרסאוי	251
		אלפרנגי	252
		אבו גבנה	253
		אלג'רייס	254
		אלעמרי	255
		סקר	256
		חלס	257
		טמאני	258
		אלאשקר	259
		אבו עלי	260
		חסאן	261
		חסאן	262
		עיאד	263
		אבו רידה	264
		אלעבאדנה	265
		בסל	266
		רשיד	267
		אבו רשיד	268
		אבו ערארה	269
		מטר	270
		סלימאן	271
		שתייו	272
		אלעגלה	273
		בריקה	274
		קוויבר	275
		אלהביל	276
		דורגאם	277
		דורגאם	278
		מדיח	279
		אבו סקראן	280
		אלשרקאוי	281
		אלאסטל	282
		חמד	283
		אלעאידי	284
		אלאסטל	285
		שן	286
		אבו זיד	287
		אלטרי	288

		שלדאן	289
		יונס	290
		שאהין	291
		חטאב	292
		גאבר	293
		בדוי	294
		אלעגלה	295
		אבו עמרה	296
		עבדו	297
		אלעמוזה	298
		אלגדע	299
		בלעאוי	300
		אלזבדה	301
		סרור	302
		אבו טעימה	303
		עראם	304
		אלער	305
		אדהייר	306
		חדר	307
		אבו עודה	308
		קלה	309
		אלזהיר	310
		אלבלעאוי	311
		אלמדהון	312
		אבו ורדה	313
		מהדי	314
		אלחיאס	315
		אלמגני	316
		אלשאפעי	317
		אבו רידה	318
		חליל	319
		שראב	320
		חגאזי	321
		אבו אסמעיל	322
		אבו סקראן	323
		ארקיק	324
		חמד	325
		אלסרחי	326
		ואדי	327
		קוזעאט	328
		חסנין	329

		אבו שהלה	330
		עבדו	331
		אבו מאשי	332
		אלער	333
		אבן סיף	334
		ג'חא	335
		אבו רביע	336
		אב מאשי	337
		אבו שמאס	338
		אבו חטב	339
		סוכר	340
		אבו שהלה	341
		ברכאת	342
		אבו שהלה	343
		ג'חא	344
		סוכר	345
		שביר	346
		אלקתנאני	347
		נחאל	348
		אלנג'אר	349
		עזאם	350
		רמילאת	351
		אלברקוני	352
		שמלח	353
		שמלח	354
		שמלח	355
		שמלח	356
		אלעאידי	357
		מחסן	358
		אסקיק	359
		אלעסאר	360
		שמלך	361
		קדיח	362
		אשריף	363
		אבו סלאח	364
		נפאר	365
		קזיעאת	366
		אבו מוסטפא	367
		אבו שאויש	368
		אלגודונה	369
		חרב	370

		צבאח	371
		שחאדה	372
		לובד	373
		אלערגה	374
		אלדיוק	375
		סיאם	376
		אבו עיאדה	377
		סלים	378
		אלאסווד	379
		אלסיגלי	380
		מחמדן	381
		אלגרושה	382
		שואף	383
		זראף	384
		עבד רבה	385
		אלדסיקי	386
		נשואן	387
		אלעוקר	388
		נסר	389
		קדיח	390
		רשיד	391
		אבו שנב	392
		אלעלבאן	393
		אבו שנב	394
		מוחארב	395
		עאשור	396
		גראד	397
		לולו	398
		אלחטיב	399
		אבו טהה	400
		אלחג עלי	401
		אלגזאלי	402
		גולז	403
		אבו קמר	404
		אבו חטב	405
		אלעוף	406
		אלדבס	407
		סוידאן	408
		אלפרה	409
		אבו עאבדה	410
		אזעים	411

		סעדה	412
		אלנאד	413
		אבו מור	414
		מוסא	415
		ענאב	416
		שביר	417
		אבו עאדי	418
		דאדר	419
		דאדר	420
		טומאן	421
		צביח	422
		פארס	423
		קדיח	424
		אבו ערמאן	425
		נגאר	426
		משעל	427
		חגאג	428
		עדס	429
		קלאב	430
		אבו מוסטפא	431
		אלגמאל	432
		מנצור	433
		אלאחרס	434
		אלהנדי	435
		כיומי	436
		עאשור	437
		שואף	438
		קהוגי	439
		נונו	440
		אלנגאר	441
		נבאהון	442
		בדוויה	443
		אבו קרש	444
		אל לדעה	445
		אל לדעה	446
		אלגוראני	447
		לולו	448
		חבובי	449
		גאסם	450
		אבו חמאד	451
		אבו קראה	452

		חגאזי	453
		אלסם	454
		אלסלכאני	455
		אבו חאמדי	456
		אבו סנאן	457
		אבו ראשד	458
		חבוב	459
		געפראני	460
		ריחאן	461
		ריחאן	462
		אלקמחאוי	463
		אלקוטטי	464
		אלאטבש	465
		אלבראוי	466
		עריני	467
		תלה	468
		גרגס	469
		עליונה	470
		אלשמטי	471
		יוסף	472
		אלזרד	473
		חזיק	474
		קנביל	475
		חסן עיסא	476
		אלדינה	477
		אלגראוי	478
		אלזומארה	479
		אבו מרסה	480
		אלנבאהין	481
		אלנבאהין	482
		אלנבאהין	483
		אלנבאהין	484
		חלאוה	485
		סקר	486
		מקאטי	487
		חלאוה	488
		סלים	489
		עסלזה	490
		אבו שאויש	491
		זוערב	492
		אבו טהה	493

		אבו טהה	494
		אבו טהה	495
		אבו טהה	496
		עווד	497
		אלבשיתי	498
		אלאנקח	499
		מאדי	500
		סאד אלה	501
		אלבהנסאוי	502
		נגאר	503
		פלפל	504
		אבו לולו	505
		אחמד	506
		אבו סוירח	507
		אבו סוירח	508
		אבו סוירח	509
		אבו סוירח	510
		אלסקא	511
		אבו רגילה	512
		מושטהא	513
		נגיב	514
		אבו דיאב	515
		סמורי	516
		אבו טאהה	517
		קזורד	518
		סלמאן	519
		אלקדרה	520
		אלאשקר	521
		שנדוגלי	522
		קדיח	523
		מצרי	524
		מצרי	525
		סרסור	526
		אלמפארע	527
		בחית	528
		אלקורדי	529
		אלאחרס	530
		פיאד	531
		אלסכאפי	532
		אלעיגה	533
		עאמר	534

		מועמר	535
		סעד אלדין	536
		אלריפאתי	537
		אלריפאתי	538
		שאהין	539
		אלנגאר	540
		מכי	541
		אבו אלקומבוז	542
		סלייח	543
		אבו עמרה	544
		אלעול	545
		אלגול	546
		זוערב	547
		אלבנה	548
		אלשוא	549
		נסר	550
		אבו סקראן	551
		מחמד	552
		מוניר	553
		ראמי	554
		אחמד	555
		מחמד	556
		אסמאעיל	557
		אחמד	558
		פואז	559
		אחמד	560
		בסאם	561
		אחמד	562
		עמאד	563
		מוסא	564
		אכרם	565
		פאאד	566
		באסם	567
		נוראלדין	568